

Hr. Jørn Pedersen spurgte, hvad årsagen var til forslaget. Det er da et korrekt og et konkret spørgsmål, og derfor vil jeg sige, at jeg synes, vi har gjort et stort stykke arbejde – jeg tror, der er fire siders tæt skrevne begrundelser, så det vil jeg ikke komme nærmere ind på. Jeg er helt sikker på, at hr. Jørn Pedersen har læst hver linje.

Hr. Jørn Pedersen spørger så, om det skal kobles sammen med beslutningsforslag nr. B 2 og B 3, og det kan jeg bekræfte. Det er, fordi vi også ønsker B 2 og B 3 vedtaget. Vi ønsker simpelt hen flere folkeafstemninger her i landet, og når vi gør det, så ønsker vi også, at det bliver billigere, at det bliver hurtigere, og at det bliver nemmere. Så det er korrekt.

Hr. Jørn Pedersen nævner også, at vi har brugt papirstemmesedler siden 1903, og det er så en begrundelse for, at det skal vi ikke gå bort fra. Jeg kan oplyse, at vi også brugte kontanter som betalingsmiddel i flere årtier, men de sidste år har vi også haft noget, der hedder check, dankort, giro osv. Fordi man har gjort tingene siden 1903, skal vi ikke også blive ved med det ind i det næste århundrede. Der sker jo en udvikling. Og det er sådan set den udvikling, Fremskridtspartiet gerne vil prøve at tage hul på her i dag.

Fru Else Winther Andersens indlæg har hr. Jan Køpke Christensen kommenteret, det vil jeg ikke gentage.

Hr. Christian Aagaards ordførertale betragtede jeg som ret venlig og ret positiv, men hr. Aagaard nævnte, at afstemninger ikke skulle foregå på posthuse, og jeg opfordrer regeringen til at undersøge, hvordan det er i andre lande. Det er så det, regeringen egentlig også har forsøgt at indhente oplysninger om.

Hr. Touborg var også positiv over for forslag og var inde på, at SF gerne ville være med til at modernisere, og det er vi da, kan vi sige, enige med SF i, for det er faktisk det, vores beslutningsforslag går ud på.

Fru Elisabeth Arnold må nok betragtes som ret negativ i øjeblikket.

Hr. Frank Aaen var nok den, der var mest positiv, og derfor vil jeg sige tak til Enhedslisten.

Hr. Arne Melchior var nu ikke særlig positiv, men han kom trods alt med trøstende ord og ønskede os lykke og held fremover. Så også tak for det!

Hr. Ole Donner nævnte, at han støttede forslaget et hundrede procent, og mere kan vi faktisk ikke forlange.

Så jeg vil afslutte med at sige, at jeg har på fornemmelsen, at de fleste her i salen er ret posi-

tive over for forslaget, men det er jo et Fremskridtsforslag, og så er man nødt til at prøve at finde nogle argumenter for at sige nej. Men okay, man har forsøgt sig efter bedste evne, og der er ingen tvivl om, at det her forslag vil vinde gehør om 3-4 år, det er helt klart.

Jeg er tilfreds med, at vi har taget hul på debatten. Jeg synes, vi har fået positivt hul på den i dag, og det med, at vi vil tromle nogle ting igennem, er der heller ingen der direkte har nævnt, men jeg vil nævne to sætninger fra selve bemærkningerne – det er jo ikke et lovforslag, men et beslutningsforslag, som altså skal bearbejdes. Vi skriver bl.a.: »Forslagsstillerne er selvfølgelig åbne for yderligere sikkerhedsforanstaltningsforslag. Det væsentlige er, at der bliver taget hul på den moderne tidsalder.«

Der var flere, der var inde på det med sikkerheden. Det er vi også selv skeptiske over for, og det er derfor, vi gerne vil have en dialog med andre partier om, hvordan vi ordner det.

Vi skriver også til slut: »Forslagsstillerne er åbne over for forslag til den praktiske gennemførelse. Det væsentlige er, at der bliver taget beslutning om indførelse af elektronisk stemmeafgivning.«

Vi er altså åbne over for alle mulige gode og saglige kommentarer og spørgsmål og ændringsforslag. Tak for debatten!

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ja, undskyld et lille PS: Det sete afhænger som bekendt af øjnene, der ser, og det hørte af ørerne, der hører, og så det, der er imellem ørerne. Jeg må udtale min beundring for hr. Brusgaard, når han kan gå fra denne debat som en glad mand. Det synes jeg er dejligt, for jeg elsker optimister, og det er jo dejligt at finde sådan et lyssyn. Nu er det her forslag blevet gennemhælet ned til gulvbræddehøjde, og så går en af forslagsstillerne pænt og smukt op og siger tak! Det er dejligt, men han går oven i købet op og siger, at han synes, at der er blevet vist stor imødekommethed over for det forslag, som vi andre ellers har gjort os umage for – på en høflig og respektfuld måde naturligvis – at jorde, som jeg vist kaldte det i mit første indlæg!

Man tak for optimismen, hr. Brusgaard! Jeg skal prøve at lære af den, om jeg kan svinge mig så højt op i fremtiden.